

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB15 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB15 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 84.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb15-txt-shoot-n77.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB15:77

#

R. N. har dog vistnok egl. gjort Begyndelsen i egoistisk og kløgtig Intention. Han har senere ofte maatte tilstaae, at han ansaae det for den egl. Vanskelighed, at slippe mig forbi. Lykkedes det, saa var det altsaa hans Mening: støttet ved mig, skjult, halvt forstaaende min Stræben, at gesticulere i Verden a la mig. O, sørgelige Klogskab! Oprigtigt, jeg har engang selv troet, at det vilde lykkes ham, hvor indigneret jeg end var derover.

[a] R. Nielsen.

Men der er skeet noget ganske Andet. Jeg har tiet – men saa har Omverdenen paataget sig at tvinge ham tilbage paa mig. Det var for en verdslig Kløgt en fatal Contra-Kugle.

Sagen er, jeg troede at jeg var, som jeg ogsaa er, Gjenstand for Misundelse; derfor troede jeg virkelig ogsaa et Øieblik, at R. Niensens Bedrag kunde lykkes ham. Men jeg vidste dog ogsaa, at i Grunden har man i det Inderste en uhyre Forestilling om mig. Nu skete det, at just Det, at R. N. ogsaa saadan vilde være en Mag. K. (om man end ingenlunde anede, hvor bedragerisk denne Taktik var mod mig) just det, gav Anledning til, at Misundelsen rykkede lidt ud med Sandheden om mig.

Dog har jeg ingenlunde opgivet R. N. Det er ikke saa let: fra endelig Forstand at danne Overgang til Idee-Tjeneste.

Han kan endnu bestandigt bringe Sandhed ind i sin Stilling. Han kan indfrie sin Begyndelse, tilstaae, at han egl. har meent, saadan at kunne tage dette nye Standpunkt til Indtægt som andre videnskabelige iforveien; men at han, jo mere han kom ind i Sagen, indsaae, at den tog ham, ja dømte ham, at han egl. havde begyndt med at tage Sagen forfængeligt.

Men noget anstrænget er han; og hvad er Grunden? Aabenbart den, at jordisk og verdslig Forstandighed sidder temmelig fast i ham, og han her er kommet i Kast med Noget, der næsten kunde gjøre ham gal, fordi hans Klogskab ikke kan magte det.

Det er muligt, at han nu er paa en bedre Vei; thi nu kan jeg dog stundom mærke paa ham, at det er blevet ham tydeligere, at han har grebet feil, item at jeg længst har seet det. I Begyndelsen smertede det mig dybt, at see et saadant Bedrag lige for Næsen af mig, medens jeg dog, langsom til at dømmе og i gudfrygtig Paaholdenhed, taug og sinkedes.